

Toamna lui Mușatescu

la Câmpulung

MOTTO :

*„Niciodată să nu spui
niciodată.”*

După o vară fierbinte cu zile minunate și lungi, toamna învăluie Câmpulungul în hainele ei frumos colorate, sosind cu miros de fructe și recolte bogate, dar și cu zile mai scurte și mohorâte.

Soarele mângâie pământul amorțit și *când cerul e senin, parcă e duminică în văzduh*. Razele sunt din ce în ce mai palide, marea de verdeață se îngălbenește, bruma argintie apleacă florile gingașe spre iarba ofilită, iar *florile fără parfum nu au caracter*.

Peste coroanele de foc ale copacilor, adie vântul tomnatic scuturând frunzele multicolore care oferă pământului un covor pufos și moale, *covoarele fiind singurele care se nasc pentru a fi călcate în picioare*.

Specific toamnei și zonei noastre este motivul transumanței. Astfel, *oile*, aflate toată vara aproape de înțelepciunea lui Dumnezeu, sunt coborâte de la munte la șes, unde *judacă cu creierii munților*.

Vietățile pădurii se grăbesc să-și adune proviziile pentru iarnă și oamenii culeg recolta de pe dealurile în culori de bej, crem, verde și roșu. În văzduh se aude larma culegătorilor și a carelor pline cu recolta bogată. În acest anotimp, *cu vremea să mergi în pas, nu la pas*, deoarece fructele parfumate și legumele multicolore încălzesc privirile tuturor.

Păsările călătoare nu se mai află printre noi, ele pleacă vâslind în înălțimi spre țările calde, iar zumzetul insectelor nu se mai aude, a dispărut ca prin farmec.

Toamna se sfârșește pe nesimțite, grădinile se usucă, vin nopțile răcoroase, iar frigul se lasă ușor, deși *nu sunt sensibil la frig*. Chiar și *gerul mă lasă rece*. Astfel, treptat sunt spulberate tainele ascunse ale toamnei... În schimb, iarna ne îmbie cu căldura dulce a sobei și cu răscolirea fișierelor memoriei în căutarea *amintirilor*. *Acestea sunt asemenea cărților, cauți câte una când nu mai ai nimic de citit*.

Acest anotimp este unul plin de culoare și *nu moare până nu termină de trăit!...*